Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten ★ Sayı 32 ★ Temmuz 2009 ★ Fiyatı 50 YKr

Toplu görüşme süreci yaklaşırken kamu emekçilerine yönelik saldırılar hız kazandı...

"TİS yoksa grev" sözü eyleme dönüşmeli, grev örgütlenmelidir!

KESK, Mayıs ayında Danışma Meclisi ve Danışma Kurulu'nu toplayarak TİS süreciyle ilgili bir takım kararlar aldı. 20 Mayıs tarihinden itibaren KESK'e bağlı sendikaların TİS talepleri ekseninde işyerlerinde örgütlenme çalışmaları başlatarak, yine işyerlerinde TİS talepleriyle ilgili eylem ve etkinlikler planlaması gerektiğini ifade etti. Eylül ayına uzanan, bir dizi eylem ve etkinlik içeren bir program ilan etti.

KESK'in TİS sürecine ilişkin hazırlık yapmaya başladığı bu süreçte sermaye iktidarı da boş durmadı. Haziran ayında KESK'e, sendikalarına, yöneticilerine ve üyelerine yönelik keyfi baskınları, gözaltıları ve tutuklama terörünü devreye soktu. Tam da böylesi bir süreçte yapılması gereken bir yandan KESK şahsında kamu emekçilerine yönelik devlet terörüne karşı militan bir karşı koyuşu tabandan doğru örgütlemek ve KESK'e yönelik saldırıları TİS süreciyle birlikte işlemekti.

Ancak KESK'in hem saldırılar karşısında sergilediği tutum, hem de TİS sürecine yönelik ilan ettiği eylem takvimi önümüzdeki sürecin ihtiyacına yanıt vermekten uzaktır. Baskı ve tutuklama terörüne karşı kitlesel ve militan eylemlerle sürecin örgütlenmesi gerekirken, KESK suya sabuna dokunmayan eylemlerle süreci geçiştirmeye, zayıf ancak yaygın eylemlerle devletin terörüne yanıt vermeye çalıştı. 29 Mayıs günü İstanbul ve Ankara'da gerçekleştirilen eylemde olduğu gibi devletin kolluk güçleri kamu emekçilerine barikat kurarak eylemleri engellemeye çalıştı. Ancak İstanbul eyleminde görüldüğü gibi kamu emekçilerine kurulan barikat sadece kolluk güçleriyle sınırlı değildi. Taksim'de saldırılara karşı sokağa çıkan öfkeli emekçilerin önündeki asıl barikat KESK yönetimindeki icazetçi, uzlaşmacı sendikal anlayışlar oldu. Emekçilerin haklı tepki ve öfkesini barikat önünde 3-4 saat süren

oturma eylemiyle dindirmeye ve dizginlemeye çalışan KESK içindeki reformist anlayışlar eylemi basın açıklamasıyla geçiştirdi.

Devletin bugüne kadar her türden baskı ve terörle geriletmeye çalıştığı KESK, ne yazık ki bugüne kadar gerçekleştirilen saldırılar karşısında iyi bir sınav veremedi. KESK, artan saldırılar karşısında devletin dümen suyunda hareket ederek bir kez daha sınıfta kaldı. En son 20 Haziran Ankara eylemi için sadece araç sayısını ve böylece katılımı sınırlayarak değil saldırının kapsamına uygun kitlesel ve militan eylemlilikler örgütlemekten uzak durarak aslında böylesi bir sürecin önünü açmayı sınırlamış oldu. KESK MYK'sı 20 Haziran eylemi için "mali sorunları" bahane ederek ülke genelinde kaldırılacak araç sayısına kota koydu.

KESK yönetiminin TİS sürecine yönelik geçen yılları aşmayan eylem takvimi ve devletin son saldırıları karşısındaki tutumu bir kez daha fiili-meşru eylemlerle sürece yüklenmeyeceklerini, tabanı harekete geçirmek için ciddiyetle davranmayacaklarını göstermektedir.

Oysa hem TİS ve grev hakkını kazanmanın, hem de KESK'e yönelik son saldırılara militan bir yanıt vermenin yolu işyerlerine dönmekten, KESK'e yönelik saldırılarla emekçilere yönelik saldırıların bağını kurmaktan, emekçilerin talepleri doğrultusunda hak alıcı bir mücadeleyi örgütlemekten geçmektedir. Mücadele ancak bu zeminde örgütlenebilirse KESK'e yönelik saldırılara gereken yanıt verilmiş olacaktır.

KESK'in açıkladığı eylem hattından da anlaşılacağı üzere, uzun bir dönemdir tabanını harekete geçirmeyi hedefleyen bir hat izlemeyen, fiili-meşru mücadele yöntemleriyle süreci örgütlemeyen KESK'in, hak alıcı bir eylem biçimi olan uyarı grevini hangi araç, yol ve yöntemlerle örgütleyeceği belirsizliğini korumaktadır. Uyarı grevi belli ki TİS sürecine ilişkin belli bir takım taleplere dayanmaktadır. Ama bu talepler yerine getirilmediğinde, uyarı grevinin ardından hakların kazanılmasına kadar sürecek bir grev ya da iş bırakma eylemi, eylem takviminde yoktur. Mevcut eylem planının sermaye devletine geri adım attırmaya, emekçilerin haklarını korumaya ve yeni haklar kazanmaya yetmeyeceği ortadadır.

Tüm bunlar işin özüne ilişkin yanlardır. Ancak esas olarak önümüzdeki sürecin kamu emekçilerine yönelik saldırılarla bağı içerisinde KESK'e yönelik saldırıların içiçe işlendiği, işyerlerinin eylem alanına çevrildiği, hak alıcı eylem biçimlerinin devreye sokularak mücadelenin tabandan örüldüğü uzun soluklu bir dönem olarak kavranması, eylem programının buna uygun

hazırlanması, tüm güçlerin buna uygun konumlandırılması, araç, yol ve yöntemlerin buna hizmet etmesi gerekmektedir.

Bunun için uygun bir zemin ve güçler vardır. Her şeyden önce sermaye devletinin kamu emekçilerine yönelik saldırıları bunun için uygun bir zemin yaratmaktadır. Diğer önemli bir faktör de sürecin eylemli ve dinamik bir tarzda tabana dayalı örgütlenmesi için KESK içerisinde yeralan mücadeleci unsurlardır. Devrimciler, yurtseverler, ilerici tüm dinamikler bu sürecin aktif bir militanı olarak çalışmaya hazırdırlar.

Her şeyden önce KESK, bağlı sendikalar ve şubeler hızla bir araya gelmeli, aktif tüm üyelerine açık bir çağrı yapmalıdırlar. Kamu emekçilerine ve KESK'e yönelik saldırıların aşılmasının yolunun tabana ve işyerlerine dönmekten, geniş emekçi kesimleri harekete geçirmekten, militan bir mücadele sürecini örgütlemekten geçtiğini anlatmalıdırlar. Geçmiş süreçte yapılan hata ve zaafların özeleştirisinin ardından bu eksikliğin hızla giderilmesi için tüm güçlere ciddi sorumluluklar düştüğünü hatırlatmalı ve tam bir seferberlik hali ilan etmelidirler. Halihazırdaki tüm umutsuzluklarına rağmen, KESK içerisinde faaliyet yürüten, mücadelenin tüm yükünü omuzlayan dinamiklerin kendine gelmesi, mücadeleye ve KESK'e güven duyması için böylesi bir iç hesaplaşma sürecinin yaşanması gerekmektedir. Geçmişin özeleştirel değerlendirmesi, hataların bilince çıkarılmasından sonra, önümüzdeki uzun dönemi kapsayacak, birbirini aşan ve güçlendiren, kamu emekçilerinin hizmet üretiminden gelen gücünün harekete geçirilmesini hedefleyen bir mücadele programı oluşturulmalıdır.

Taleplerin oluşturulması için uzun, sancılı ve yorucu bir sürecin işletilmesine gerek yoktur. Milyonlarca kamu emekçisinin yaşadığı ve yaşamakta olduğu tüm sorunlar taleplerin neler olması gerektiğini göstermektedir.

Herkese iş ve işgüvencesi, parasız eğitim ve sağlık hakkı, örgütlenme hakkı, grevli ve TİS'li sendika hakkı, sosyal güvenlik ve emeklilik hakkı, SSGSS'nin iptali, Kamu Personeli Kanunu Taslağı'nın geri çekilmesi, ücretli, sözleşmeli, taşeron istihdamın yasaklanması, esnek üretimin yasaklanması, insanca yaşamaya yetecek ücret ve buna eklenebilecek güncel ve acil taleplerdir.

Ardından KESK'in tabanla bağını yeniden ve daha güçlü bir şekilde kurmak, işyerlerini harekete geçirmek için tüm şubelerde komisyonlar, komiteler vb. oluşturulmalıdır. Bu komite ya da komisyonlar şubeye bağlı tüm işyerlerini gezmek, kamu emekçilerine ve KESK'e yönelik saldırıları anlatmak, sermaye devletinin KESK'e pervasızca saldırmasının özünde kamu emekçilere saldırması anlamına geldiğini ifade etmek, militan bir mücadele sürecinin örülmesi ihtiyacının zorunlu olduğunu emekçilere kavratmak misyonuyla davranmalıdırlar. Grev ve direniş komiteleri şeklinde işlemesi gereken bu taban örgütlülükleri militan ve hak alıcı bir mücadele sürecinin örgütlenmesinde temel taşlar olmalıdırlar.

Emekçilere güven vermenin esas yolu mücadele programı ve eylem takviminin acık, net ve hak alıcı bi tarzda oluşturulması ise, diğer yanı da bunun kamuoyuna ilan edilmesi ve işyerlerinde canlı, dinamik ve eylemli bir tarzda örülmesidir. İşyerindeki emekçiler yapılacak tüm eylem ve etkinliklerin, tarihi talepleri ve amacı önden ilan edilmiş bir grev ya da süresiz iş bırakma eylemine bağlanacağını, tüm eylemlerin grevi örgütleyen bir süreç olarak işleyeceğini bilmeli, buna göre konumlanmalıdır.

Tabanı harekete geçirmeyi hedefleyen taban örgütlülükleri kadar önemli olan ve emekçilere güven verecek bir diğer mekanizma da, bugünden grev ve direniş fonunun oluşturulması olacaktır. Sahte sendika yasasının yasaklarıyla kendini sınırlayan KESK ne yazık ki bugüne kadar grev ve direniş fonu oluşturmamıştır. Bu eksiklik fiilen aşılmalı ve grev fonu oluşturulmalıdır.

Kamu emekçilerine ve KESK'e yönelik saldırılar bir bütündür. Ancak tabanın gücü, iradesi ve mücadelesi sayesinde aşılabilir. Dış dinamiklerin desteği kadar iç dinamiklerin, yani kamu emekçilerinin özgücünün harekete geçirilmesi gerekmektedir. Ancak bu görev ve sorumlulukla davranıldığı koşullarda sermaye devletinin saldırıları gerçek anlamda püskürtülebilecektir.

50 bini aşkın işçi ve emekçi faturayı ödemeyi reddetti!

Sahte sendika yasasının bir sonucu olan toplu görüşme oyununa KESK yönetimi de yıllardır ortak olmuştur. Son bir-iki yıldır ise KESK yönetimi bu oyuna ortak olmayacaklarını ifade etmekte, görüşmelere katılmayacağını, yüzünü sokağa, işyerlerine döneceğini ilan etmektedir. Ancak pratikte buna uygun bir süreci örgütlemeyerek söylediklerinin altının boş olduğunu göstermektedir. Yeni bir toplu görüşme süreci yaşanırken tablo yine çok farklı değildir. Eylem programı ve takviminde her seferinde "gerekirse üretimden gelen gücümüzü kullanacağız", "grev hakkımızı kullanacağız" vb. söylemler kullanılmakta, en sonunda ise birkaç saatlik viziteli iş bırakma eylemi ile süreç geçirilmektedir. Bu yılki eylem takvimi de benzer niteliktedir.

KESK'in eylem takviminde "uyarı grevi" diye bir söylem kullanılmaktadır. Ancak uyarı grevine kadarki sürece bakıldığında ortada elle tutulur bir şey görülmemektedir. Bir uyarı grevi ancak haklar kazanılıncaya kadar sürecek bir grevin ön provasıdır. Eylem takviminde "uyarı grevi"nin sözü vardır ama grev ya da süresiz iş bırakmaya ilişkin bir şey yoktur. Üstelik "uyarı grevi"ne kadarki süreç ise tabanı greve hazırlamaya yönelik mantıktan, yönelimden ve pratikten uzaktır.

Eğer "uyarı grevi", kamu emekçilerinin haklarına ve taleplerine dayalı hak alıcı bir sürecin ön aşaması ise neden öncesi ve sonrası ile bir bütünlüğü yoktur? "Grev" örgütlemek için buna uygun yol, yöntem ve araçların oluşturulması, işyerlerinden doğru örgütlenmesi gerekmez midir? Bu ve benzeri sorular daha da çoğaltılabilir.

KESK yönetimi bir kez daha altı boş bir toplu görüşme sürecine hazırlanmaktadır. Toplu görüşme oyununa dahil olmayacağını ilan etmekte ancak başka bir oyunla kamu emekçilerini oyalamaktadır. KESK yönetiminin aldığı "grev, hizmet üretiminden gelen gücün kullanımı, iş bırakma" gibi kararlar bu halleriyle etkisizdir ve geniş emekçi kesimlere maledilemediği, pratikte örgütlenemediği koşullarda ise grev gibi etkili bir silahın içi boşaltılmaktadır.

Öncü, devrimci kamu emekçileri artık bu oyunlara bir dur demelidirler. Toplu görüşme sürecinde işin öznesi olmalıdırlar. Mücadelelerine, haklarına, taleplerine ve sendikalarına sahip çıkarak grev ve direniş komiteleri kurmalı, militan bir mücadele sürecine hazırlanmalıdırlar.

TİG'ten TİS'e götürecek yolu geçmiş deneyimlerimizden, mücadele tarihimizden öğrenelim!

KESK'in mücadele tarihinde sermaye saldırılarını gerileten, püskürten devletin koyduğu barikatı aşan birçok eylem örneği var. Bu eylemlerin başarısı fiili-meşru mücadele hattı üzerinden örgütlenmesinden, taleplerin taban tarafından sahiplenmesinden ve mücadeleci tutumdan kaynaklanmaktadır.

Kamu emekçilerinin fiili-meşru mücadele üzerinden yükselen eylemlilikleri toplu görüşmelerin nasıl toplu sözleşmeye çevrilebileceğinin işaretlerini vermektedir. Bu açıdan geçmiş mücadele sürecine kısaca göz atmakta fayda bulunmaktadır:

1991...

Kamu emekçileri sendikalarının daha ilk genel kurullarını gerçekleştirdiği tarihler...

Grev ve toplu sözleşme hakkı, ücretlerin iyileştirilmesi vb. taleplerle işyerlerinden başlayıp fiili eylemlere dönüşen ve Ankara yürüyüşüne kadar uzanan eylemlilikler İstanbul, İzmir, Ankara'da 100'ü aşkın kamu emekçisinin gözaltına alınmasıyla devam eder. Geri adım atılmayarak **"Haklar yasalardan önce gelir!", "Hak verilmez alınır!"** şiarları temel alınarak eylemler devam ettirilir. Ve sonuçta kamu emekçilerinin ücretlerine sefalet düzeyinin üzerinde artış yapılması sağlanır.

Gözaltı saldırılarına ise militan yanıtlar verilir. Devlet terörü direnişle karşılanır.

20 Aralık 1994...

KÇSP dönemidir ve ülke genelinde kitlesel katılımla iş bırakma eylemi gerçekleşir. KESK'e üye olan sayı katbekat aşılarak eyleme milyonlar katılır.

1995...

17-18 Haziran'da Kızılay'ı ve alanları özgürleştirme eylemi gerçekleştirilir. Onbinler eylemlere katılır.

1998...

Sahte sendika yasasına karşı 4 Mart'ta Kızılay'da militan bir direniş sergilenir. Direniş sonucunda devlet yasayı geri çekmek zorunda kalır.

2000...

1 Aralık 2000'te bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleşir. Onbinlerce emekçi eyleme katılır.

2001...

2001 yılında sahte sendika yasası meclisten onaylanır. Devlet güdümlü, kontra sendikalar devlet eliyle güçlendirilir. KESK yönetimi, git-gel eylemlerle süreci heba eder. Yasa sonrası KESK yönetimi "Yasaya sığmayız, sığdıramazlar" söylemini kullanır ancak bu söylemin pratikte hiçbir karşılığı olmaz. Ve 2001 yılından itibaren kamu emekçileri hareketinde ve KESK'te kan kaybı yaşanmaya başlar.

Devlet saldırdıkça geri adım atmak intihar olacaktır...

KESK'e dönük saldırıları püskürtmek için militan ve kitlesel direniş!

KESK şahsında kamu emekçilerine yönelik son saldırı özellikle işçi ve emekçiler cephesinden kapitalizmin krizine karşı öfkenin açığa çıkmaya, tepkilerin büyümeye başladığı bir dönemde gerçekleşti. İşçi ve emekçi kitleler "Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Krizin faturası patronlara" diyerek kendi talepleriyle mücadeleyi omuzlamaya çalışmaktadırlar. Böyle bir süreçte toplu görüşme süreci yaklaşmaktadır. Saldırının tam da kamu emekçilerinin "TİS yoksa grev var" diyerek alanlara çıkmaya başladığı bir süreçte gerçekleşiyor olması dikkat çekicidir.

Kapitalizmin krizinin faturasını işçi ve emekçilere ödettirmeye yeminli sermaye devleti ise yükselme eğilimi gösterin sınıf hareketini baskı, şiddet ve zorla dizginlemeye çalışmaktadır. İşçi ve emekçi örgütlerine yönelik saldırılarla bu faturanın daha kolay ödettirilebileceğini düşünmektedir. İşçi ve emekçilerin kriz karşısında büyüyen öfke ve tepkisinin devrimci ve ilerici güçlerle buluşmasını engellemek sermaye iktidarı açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Bunun önünü alamazsa düzenin sömürü programını yaşama geçirmek kolayından mümkün olmayacaktır.

Saldırının diğer ayağını ise Kürt halkına yönelik baskılar oluşturmaktadır. Kürt halkına yönelik saldırıların bir parçası olarak yurtsever kamu emekçilerine yönelik gözaltı ve tutuklama terörü bunu anlatmaktadır.

KESK bugüne kadar Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini tabanına anlatmakta, bu talepleri tüm gövdesiyle birlikte savunmakta yetersiz kalmıştır. Oysa sermaye devletinin kamu emekçilerine yönelik saldırılarına karşı ortak mücadele yürütmenin, emekçilerin birliğini sağlamanın yolu Kürt halkının taleplerini sahiplenmekten, geniş emekçi kesimlerin sahiplenmesini sağlamaktan geçmektedir. Üstelik KESK yönetiminin Kürt sorunu konusundaki tutumu ortalama bir aydının, burjuva liberallerin, demokrat akademisyenlerin tutumundan daha ileri olmadığı halde devlet tahammülsüzlük göstermektedir.

KESK yönetimi ana dil hakkı konusunda, şovenizme karşı mücadelede, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini cepheden savunmada çok da takdire şayan bir tutum alamamıştır. Tersine zayıf bir tutum alarak kamu emekçileri içerisinde halkların kardeşliği bilincini yerleştirmekte eksik kalmıştır. Mesela şovenizmin tırmandırıldığı süreçte alan eylemlerini ertelemiş, devletin çizdiği sınırların dışına çıkamamıştır. "Bir arada yaşamı savunalım" mantığı üzerinden yıllardır sistematik olarak inkar ve imha edilen Kürt halkının katledilmesine karşı sermaye devletinin sömürgeci ve katliamcı kimliğini emekçiler içerisinde teşhir etmekten uzak durmuş, ama Kürt halkına "katillerinle barış" mesajı vermiştir. Ana dilde eğitim hakkını devlet dayatıyor diye Eğitim-Sen'in tüzüğünden çıkarmıştır vb.

Bugün devlet KESK şahsında kamu emekçilerine ve mazlum Kürt halkına saldırmaya devam etmektedir. Bugüne kadar KESK yönetimi, devletin tüm saldırıları karşısında "aman devlet daha çok üzerimize gelmesin" kaygısıyla hep geri adım atmıştır. Sahte sendika yasasına "devlet bizi muhatap alacak" diye göz yummuş, devlet dayattı diye tüzüğünden anadilde eğitim hakkını çıkarmış, militan kitle eylemlerinden uzak durmuştur. Ne yazık ki KESK yönetimi devletin son saldırıları karşısında geri adım atma tutumuna devam etmektedir. Baskın, gözaltı ve tutuklama terörünün ardından gerçekleştirilen eylemlere, gösterilen tepkilere bakıldığında bu görülmektedir.

KESK yönetimi güçlü, kitlesel, militan eylemliliklerin örgütlenmesi için çaba göstereceğine 20 Haziran eyleminde olduğu gibi süreci ve eylemleri sınırlamaya çalışmaktadır. 20 Haziran eyleminin kitlesel geçmesi için yapılan öneriye, KESK MYK'sı içerisindeki bazı bileşenlerin şerh koyduğu söylenmektedir. Saldırı sonrası 29 Mayıs günü Taksim'de gerçekleştirilen İstanbul eyleminde kolluk

güçleri -devrimcileri ve siyasal özneleri kastederek- "onları arazından atın, yürüyüşünüze öyle izin verelim" diyebilmiştir. Şubeler platformu temsilcisi ise bu söylem karşısında sessiz kalabilmiştir. Yine aynı eylemde kitleden gelen "barikata yüklenelim" talebine karşı "zorlayalım da kitleyi mi kırdıralım" söylemiyle yanıt verilebilmiş, saatlerce barikat önünde bekleyen emekçilerin yorulması ve yılması beklenerek eylem anlamsızlaştırılmaya çalışılabilmiştir.

KESK yöneticileri devletin son saldırısı karşısında geri adım atmaya devam etmektedir. Bugüne kadar sermaye devletinin saldırıları karşısında boyun eğip savaşmadan geri çekilen uzlaşmacı anlayışların kamu emekçileri hareketinde yol açtığı tahribat ortadadır. Kaybeden sadece KESK'in uzlaşmacı anlayışları değil KESK ve kamu emekçileri olmuştur. Böyle bir süreçte ortaya konulacak militan direnişçi ruh, işçi ve emekçilere dönük kapsamlı saldırıların püskürtülmesi yolunda daha ileri eylemlerin örgütlenmesi için gerekli moral ve maddi gücü sağlayacaktır.

Kamu emekçileri hareketinin yeniden canlandırılması ve KESK'in politik öncülere daralmış bulunan örgütsel yapısının tabanı kucaklayacak biçimde geliştirilmesi de ancak bu yolla mümkündür. Örgütlü

olan kesim ile örgütsüz yığınların birleştirilmesi gerekmektedir.

20 yıllık mücadele birikimine dayanan KESK kendisine yöneltilen sermaye saldırılarını püskürtecek dinamiklere fazlasıyla sahiptir. Bu dinamiklerin harekete geçmesi kapitalizmin krizinin faturasını emekçilere ödettirmeye çalışan sermaye devletine etkili bir yanıt olacaktır.

Kamu Personeli Kanun Taslağı kamu emekçilerinin işgüvencesine ve kazanılmış haklarına yönelik kapsamlı bir saldırıdır...

Haklarımızı korumak için militan mücadeleyi yükseltelim!

Sermaye devleti uzun yıllardır kamu emekçilerinin iş güvencesine göz dikmiş bulunmaktadır. Kamu hizmeti üreten emekçileri sırtında "yük" gören devlet yıllardır sektörde sözleşmeli, ücretli vb. adlar altında iş güvencesiz istihdam yerleştirerek çalışanları tasfiye etmeye çalışmaktadır. Eğitim ve sağlık başta olmak üzere bu hizmet alanlarında çalışan emekçilerin yarıdan fazlasını işgüvencesiz emekçiler oluşturmaktadır. Devlet en son "Kamu Personeli Kanunu Taslağı" ile sözleşmeli emekçilerin kölece çalışma koşullarını yasal hale getirmeye çalışmaktadır.

Kamu Personeli Kanunu Taslağı incelendiğinde görülecektir ki, işgüvencesiz sözleşmeli emekçi ile kadrolu emekçi cezai yaptırımlarda, sendikal örgütlülüğün işlevsiz hale getirilmesinde eşitlenmeye, işten atma tehdidi ile sözleşmeli emekçiler düzenin isteği itaatkar köleler haline getirilmeye çalışılmaktadır. Sözkonusu taslakla sözleşmeli emekçiye sözde sendika hakkı tanıyan sermaye devleti emekçinin işgüvenesini ortadan kaldırarak, toplu eylem yapmayı ve grevi yasaklayarak özünde emekçileri sendikasızlaştırmakta, örgütsüzleştirmektedir.

Kamu Personeli Kanunun Taslağı maddeleri sermayenin

son dönemde kamu hizmet sektörlerini çalışanlarıyla birlikte tasfiye etme saldırısına uyum niteliğindedir. Bu yasa sadece sözleşmeli emekçileri değil, bir bütün olarak geleceği çalınan, köleleştirilmeye çalışılan tüm emekçileri ilgilendirmektedir.

Sermaye devleti fiili-meşru mücadele geleneğinin yetiştirdiği, hak arama mücadelesini bilen, işgüvenceli emekçileri tasfiye ederek yerine sindirilmiş, kimliksizleştirilmiş, örgütsüz ve işgüvencesiz emekçileri kendisine kul yapmaya çalışmaktadır.

Kamu Personeli Kanunu Taslağı işgüvencesi gibi kazanılmış haklarda değil ama cezai yaptırımlarda kadrolu emekçi ile sözleşmeli emekçiyi olumsuzda eşitlemeye çalışmaktadır. Kamu Personeli Kanunu Taslağı ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun bazı maddeleri karşılaştırıldığında tablo daha iyi anlaşılacaktır.

Örneğin 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 2. Maddesi *"Bu Kanun, Devlet memurlarının hizmet şartlarını, niteliklerini, atanma ve yetiştirilmelerini, ilerleme ve yükselmelerini, ödev, hak, yüküm ve sorumluluklarını, aylıklarını ve ödeneklerini ve diğer özlük işlerini düzenler.*

Bu Kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği hususları belirtmek üzere tüzükler çıkarılır. Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulur" demektedir.

Kamu Personeli Kanunu Taslağı'nın 2. Maddesi ise *"Bu Kanun, genel ve özel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinde, il özel idareleri, belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, il özel idareleri ve belediyelerin kurdukları birliklerde, sosyal güvenlik kuruluşlarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında çalışan memurlar ve sözleşmeli personel hakkında uygulanır"* demektedir. Maddelerden de anlaşılacağı üzere sermaye devleti özelleştirdiği, özerkleştirdiği ve piyasaya açtığı kamu hizmetlerini il özel idarelerine devretmeye, kazanılmış hakları tasfiye etmeye çalışmaktadır.

Yine 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4. Maddesi *"Kamu hizmetleri; memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işçiler eliyle gördürülür"* dedikten sonra tanımlara geçmektedir;

"A) Memur:

Mevcut kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devlet ve diğer kamu tüzel kişiliklerince genel idare esaslarına göre yürütülen asli ve sürekli kamu hizmetlerini ifa ile görevlendirilenler, bu Kanunun uygulanmasında memur sayılır.

Yukarıdaki tanımlananlar dışındaki kurumlarda genel politika tespiti, araştırma, planlama, programlama, yönetim ve denetim gibi işlerde görevli ve yetkili olanlar da memur sayılır.

B) Sözleşmeli personel:

Kalkınma planı, yıllık program ve iş programlarında yer alan önemli projelerin hazırlanması, gerçekleştirilmesi, işletilmesi ve işlerliği için şart olan, zaruri ve istisnai hallere münhasır olmak üzere özel bir meslek bilgisine ve ihtisasına ihtiyaç gösteren geçici işlerde, kurumun teklifi üzerine Devlet Personel Başkanlığı ve Maliye Bakanlığının görüşleri alınarak Bakanlar Kurulunca geçici olarak sözleşme ile çalıştırılmasına karar verilen ve işçi sayılmayan kamu hizmeti görevlileridir."

Kamu Personeli Kanunu Taslağı'nın 4. Maddesi ise *"Kamu kurum ve kuruluşlarında kamu hizmetleri, memurlar, diğer kamu görevlileri, tam zamanlı veya kısmi zamanlı çalışan sözleşmeli personel ile geçici personel ve işçiler eliyle yürütülür. Hangi kamu hizmetlerinin hizmet satın alınması yoluyla gördürülebileceği kanunla düzenlenir"* dedikten sonra memur ve sözleşmeli personeli şöyle tanımlamaktadır;

"a) Memur: Mevcut kuruluş biçimine bakılmaksızın, Devletin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevleri kamu erkini kullanarak yerine getirenler veya bu kuruluşlarda strateji ve genel politika tespiti, araştırma, planlama, programlama, yönetim ve denetim işlerinde görevli ve yetkili olanlar, bu Kanunun uygulanmasında memur sayılırlar. Memur kadrolarının standart unvanları, ekli I sayılı listede gösterilmiştir.

b) Sözleşmeli personel: Devletin, kamu iktisadi teşebbüslerinin ve diğer kamu tüzel kişilerinin yürütmekle yükümlü oldukları ve memurlarca yerine getirilmesi gerekmeyen kamu hizmetlerinin ifası amacıyla, bu Kanunda belirtilen esaslar çerçevesinde sözleşme ile tam zamanlı veya kısmi zamanlı olarak çalıştırılan ve işçi sayılmayan personeldir. Sözleşmeli personel pozisyonlarının standart unvanları bu Kanuna ekli II sayılı listede gösterilmiştir" denmektedir.

Böylece devlet kadrolu olarak tanımladığı ve memur tanımını yaptığı devletin vergi, yargı ve emniyet işlerini gören, yani sermaye adına devletin işçi ve emekçileri soymak, baskı ile sindirmek, eylemlerine saldırmak, olmadı tutuklamak vb. asli işlerini yapan ayrıcalıklı bir kast yaratmaya çalışmaktadır. Geriye kalanlar yani hemşiresi, doktoru, öğretmeni vb. kamu hizmetlerini gören personel ise sözleşmeli olarak işgüvencesiz bir şekilde istihdam etmektedir.

Taslakta bazı yeni tanımlar da getirilmiştir. Mesela kadro, pozisyon gibi kavramlar şöyle tanımlanmıştır:

"Kadro; kamu hizmetlerinin yürütülmesini sağlamak üzere memurun atandığı belirli ödev, hak, yetki ve sorumlulukla donatılmış görev mevkiidir.

Pozisyon; hizmet akdi ile sözleşmeli olarak istihdam edilen personelin hizmetini ifa etmesini sağlamak amacıyla ödev, hak, yetki ve sorumlulukları belirlenmiş görev mevkiidir.

*Her kadro ve pozisyonun görev, yetki ve sorumluluğu ile bu kadro ve pozisyonlara atanacaklarda aranacak nitelikler, Devlet Personel Başkanlığınca hazırlanacak yönetmelikte gösterilen esas ve usuller çerçevesinde her kurum için ayrı ayrı yapılacak norm kadro ve norm pozisyon çalışmalarına dayalı olarak belirlenir." **(Kamu Personeli Kanunu Taslağı" Madde 5)***

"Kadrosuz memur; pozisyonsuz sözleşmeli personel çalıştırılamaz.

Bu Kanun kapsamındaki kurum ve kuruluşların hizmet gereklerine uygun olarak hizmet birimi bazında memur ve sözleşmeli personel kadro ve pozisyonlarının ihdası, iptali, değişikliği ve aktarılması, norm kadro ve pozisyon çalışmalarının sonuçları da dikkate alınarak özel kanun hükümlerine göre yapılır. Kadro ve pozisyon cetvellerinde, her kurum için gerekli kadro ve pozisyonların unvan ve sayıları gösterilir. Norm kadro ve pozisyon sayısının değişmesi dışında kadro ve pozisyonların birimler itibariyle dağılımı değiştirilemez.

Sözleşmeli personel pozisyonları, bu pozisyonlarda çalışan kişiler açısından iş sürekliliği sağlamaz.

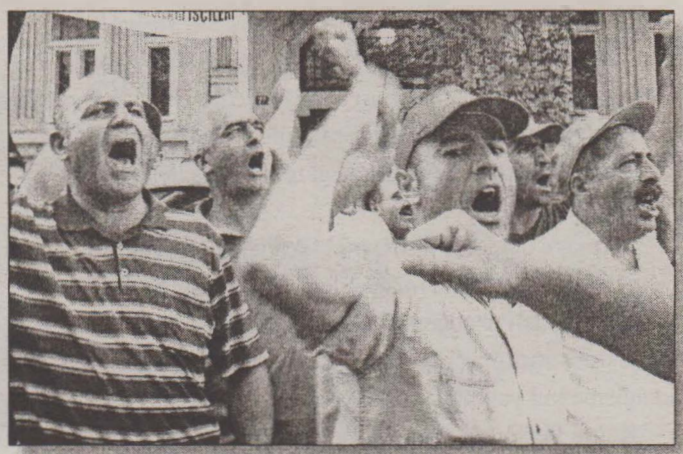
*Sözleşmeli personel, deprem, yangın, su baskını, yer kayması, çığ ve benzeri afetler, sıkıyönetim, olağanüstü hal, seferberlik ve savaş hali ile yılda bir ayı geçmeyen hizmet içi eğitim çalışması hariç, pozisyonunun tahsis edildiği yer dışındaki birimlerde geçici veya sürekli olarak görevlendirilemez ve çalıştırılamaz." **(Kamu Personeli Kanunu Taslağı Madde 6)***

Emekçilere yönelik eylem ve grev yapma yasağı da Kamu Personeli Kanunu Taslağı'nda aynen korunmuştur.

***"657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu Madde 26-** Bu Kanunun 21. maddesi ile hükme bağlanan hakkın kullanılmasında birden fazla Devlet memurunun toplu olarak söz ve yazı ile müracaatları ve şikayetleri yasaktır.*

Devlet memurlarının kamu hizmetlerini aksatacak şekilde memurluktan kasıtlı olarak birlikte çekilmeleri veya görevlerine gelmemeleri veya görevlerine gelipte Devlet hizmetlerinin ve işlerinin yavaşlatılması veya aksatılması sonucunu doğuracak eylem ve hareketlerde bulunmaları yasaktır.

***Kamu Personeli Kanunu Taslağı / Madde 30-** Müracaat, şikayet, bilgi ve belge isteme hakkının*

kullanılmasında birden fazla memur ve sözleşmeli personelin müştereken toplu olarak söz ve yazı ile müracaatları yasaktır.

Memurların kamu hizmetlerini aksatacak şekilde memurluktan kasıtlı olarak birlikte çekilmeleri, sözleşmeli personelin ise birlikte sözleşmelerini feshetmeleri veya görevlerine gelmemeleri veya görevlerine gelip de hizmetlerin yavaşlatılması veya aksatılması sonucunu doğuracak eylemlerde bulunmaları yasaktır.

***657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu Madde 27-** Devlet memurlarının greve karar vermeleri, grev tertiplemeleri, ilan etmeleri, bu yolda propaganda yapmaları yasaktır.*

Devlet memurları, herhangi bir greve veya grev teşebbüsüne katılamaz, grevi destekleyemez veya teşvik edemezler.

***Kamu Personeli Kanunu Taslağı / Madde 31-** Memurlar ve sözleşmeli personelin greve karar vermeleri, grev düzenlemeleri, ilan etmeleri, bu yolda propaganda yapmaları yasaktır. Memurlar ve sözleşmeli personel, herhangi bir greve veya grev teşebbüsüne katılamaz, grevi destekleyemez veya teşvik edemezler.*

***Kamu Personeli Kanunu Taslağı / Madde 22-** Memurlar ve sözleşmeli personel mesleki örgütler kurabilirler ve bu örgütlere üye olabilirler.*

Memurlar ve sözleşmeli personel özel kanununda belirtilen istisnalar ve hükümler çerçevesinde sendikalar ve üst kuruluşlar kurabilir ve bunlara üye olabilirler."

657 ve Kamu Personeli Kanunu Taslağı madde madde incelenebilir. Ancak şimdilik buna fazlaca gerek bulunmuyor. Zira cezai yaptırımlarıyla, hak gasplarıyla sözleşmeli emekçiye doğru genişletilmiş, işgüvenceli emekçinin de işgüvencesine ve kazanılmış haklarına göz diken bu saldırı yasasının mantığı ortadadır.

Toplu görüşme sürecinin yaklaştığı bu günlerde kanun tasarısı olduğu gibi reddedilmeli, 657'nin iptal edilmesi mantığıyla emekçilerin güncel ve acil taleplerine dayalı militan bir mücadele süreci örgütlenmelidir.

Kamu Emekçileri Bülteni 32 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92